

**ORZECZENIE
WYŻSZEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Warszawa, 29 września 2025 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIDP w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Maciej Sadowski
Członkowie: Sędzia Mirosław Michna
Sędzia Roman Pitucha
Protokolant: Karolina Żebrowska,

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Sławomira Dymka:

po rozpoznaniu w dniu 29 września 2025 roku sprawy doradcy podatkowego ... nr wpisu ..., obwinionego z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym (Dz.U. 2020 poz.130) w związku z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art.11d ust.1 Zasad etyki doradców podatkowych oraz w związku z art.11g ust. 5 Zasad etyki doradców podatkowych na skutek odwołania wniesionego przez Obwinionego od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Warszawie z dnia 4 marca 2025 roku Sygn. akt SD 24/24:

uchyla zaskarżone orzeczenie i na mocy art. 437 §2 kpk w związku z art.438 pkt 1) i 2) kpk w zw. z art.79 UDP sprawę ... przekazuje Sądowi Dyscyplinarnemu Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Warszawie do ponownego rozpoznania;

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Na podstawie otrzymanego 15 maja 2023 r. zawiadomienia Przewodniczącego Komisji Ochrony Zawodu, Etyki i Spraw Wewnętrznych KRDP w sprawie wykazu doradców podatkowych, którzy nie wypełnili obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych w okresie 2021/2022 zgodnie z przepisami prawa korporacyjnego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP został poinformowany, że obwiniony nie wywiązał się z obowiązku uzyskania odpowiedniej ilości punktów w okresie rozliczeniowym 2021/2022. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w dniu 13 marca 2024r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP skierował do Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Warszawie wniosek o ukaranie obwinionego.

We wniosku o ukaranie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP wniósł o ukaranie obwinionego za czyn polegający na niewywiązywaniu się przez doradcę podatkowego z obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji w okresie rozliczeniowym 2021/2022 zgodnie z zasadami określonymi w rozdziale VIa Zasad Etyki Doradców Podatkowych oraz niepoinformowania KIDP o podniesionych kwalifikacjach w wyznaczonym terminie, gdzie na dzień 24.01.2024 r. obwiniony uzyskał 0 pkt na 32 wymaganych w okresie rozliczeniowym 2021/2022, co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art.11d ust 1 zasad etyki doradców podatkowych oraz w związku z art.11g ust. 5 Zasad etyki doradców podatkowych.

W dniu 4 marca 2025 r. Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych w Warszawie uznał obwinionego za winnego zarzucanego czynu i za to na mocy art. 64 ust.2 pkt 3 ustawie o doradztwie podatkowym wymierzył mu karę dyscyplinarną zawieszenia prawa wykonywania zawodu na okres 6 miesięcy.

W dniu 1 kwietnia 2025 r. (data wpływu pisma do KIDP) Obwiniony złożył odwołanie od orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego pierwszej instancji (pismo datowane na 28 marca 2025r.) któremu zarzucił:

1. Przeprowadzenie rozprawy pod nieobecność obwinionego, spowodowaną pobytem w szpitalu. Obwiniony załączył dowód w postaci zaświadczenia lekarskiego dokumentującego niezdolność do pracy w okresie 26-01-2025-01/04/2025, w tym pobyt w szpitalu w okresie 26/01/2025-04-03-2025).
2. Błędne przyjęcie przez Sąd, że obwiniony uchybił obowiązkowi stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Obwiniony powołuje się na uchwałę 750/2010 KRDP z 22 stycznia 2010 r. i wskazuje, że w art.11e ust.2 lit.b jako alternatywne do systemu punktowego związanego z udziałem w szkoleniach znajduje się zapis, iż podnoszenie kwalifikacji może odbywać się w drodze samokształcenia doradcy podatkowego polegającego w szczególności na aktualizacji wiedzy zawodowej. Obwiniony dołączył jako dowód zestawienie wydatków na zakup książek o tematyce podatkowej z wydawnictwa Wolters Kluwer oraz przykładową fakturę z tego wydawnictwa.

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje:

1. Podniesiony zarzut przeprowadzenia rozprawy pod nieobecność obwinionego, spowodowanej jego pobytem jest zasadny. Zgodnie z art.79 UDP w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego (KPK). W art. 6 KPK

usankcjonowane jest to, że obwinionemu przysługuje prawo do obrony, w tym prawo do korzystania z obrońcy, o czym należy go pouczyć. Prawo do obrony zawarte w tym przepisie jest realizacją zapisu art. 42 ust. 2 Konstytucji RP. Jak wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z 12 lutego 2025r. sygn. II ZK 76/24 „Prawo do obrony w postępowaniu represyjnym - a takim jest niewątpliwie postępowanie dyscyplinarne - zagwarantowane zarówno na poziomie konstytucyjnym (art. 42 ust. 2 Konstytucji RP), konwencyjnym (art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka), jak i ustawowym (art. 6 k.p.k.) zakłada, że każda osoba oskarżona o popełnienie czynu zabronionego pod groźbą kary (odpowiednio: obwiniona o popełnienie deliktu dyscyplinarnego) posiada uprawnienie do skutecznego bronięcia się osobiście lub przez ustanowionego przez siebie obrońcę. Na Sądzie rozpoznającym sprawę spoczywa obowiązek weryfikacji, czy *in concreto* występują okoliczności stanowiące przeszkodę dla realnego wykonywania prawa do obrony. Jeśli takie przeszkody zachodzą, należy zweryfikować, czy Sąd powziął środki, które w sposób wystarczający rekompensowały faktyczne ograniczenia w wykonaniu praw obwinionego (zob. wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 2 listopada 2010 r., Sakhnovskiy przeciwko Rosji).” W niniejszej sprawie niewątpliwie obwiniony nie mógł (nie z własnej winy) w pełni korzystać z prawa do obrony, ponieważ w czasie rozprawy w dniu 4 marca 2025 r. przebywał w szpitalu. Jest to jeden z tych przypadków, kiedy nikt nie zawinił, ponieważ Sąd Dyscyplinarny nie został poinformowany o pobycie w obwinionego szpitalu, a obwiniony przebywał tam już od 26/01/2025r.

Na podstawie powyższego i w związku z art. 438 pkt 2) Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdza obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego.

Ponadto Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził niespójność w zaskarżonym orzeczeniu polegającą na tym, że Sąd Dyscyplinarny uznał obwinionego za winnego naruszenia przepisów art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art.11d ust 1 Zasad etyki doradców podatkowych oraz w związku z art. 11g pkt 5 zasad etyki doradców podatkowych podczas, gdy naruszenie określone w art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym jest w związku z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, ale nie jest związane z art.11d ust 1 Zasad etyki doradców podatkowych oraz w związku z art. 11g pkt 5 zasad etyki doradców podatkowych. Jako naruszenie zasad etyki doradców podatkowych wskazano art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, a nie art. 64 ust.1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym. W związku z tym i na podstawie art.438 pkt 1) Wyższy Sąd Dyscyplinarny stwierdził obrazę przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego obwinionemu. W ocenie Sądu obraza w tym zakresie niewątpliwie wpływa na utrudnienie w realizacji prawa do obrony obwinionego.

W związku ze stwierdzeniem obrazy przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego obwinionemu oraz obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia Sądu Dyscyplinarnego, na podstawie art.437 §. 2 w związku z art. 438 pkt 1 i pkt 2 kpk należało orzec jak w sentencji.

2. W związku z uchyleniem orzeczenia pierwszej instancji i przekazaniem do ponownego rozpoznania WSD nie rozpoznał drugiego zarzutu podniesionego w odwołaniu przez obwinionego uznając to za przedwczesne.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia